

SLOVENSKÁ OBCHODNÁ INŠPEKCIA
Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj
Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov

Číslo: P/0043/07/24

Dňa: 11.07.2024

ROZHODNUTIE

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj ako príslušný správny orgán 1. stupňa podľa § 2 písm. a), § 3 ods. 4, § 4 ods. 1, 2 písm. d) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podľa § 19 ods. 1 písm. b) a § 20 ods. 1 a § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov

r o z h o d o l t a k t o :

účastníkovi konania: **Okresné stavebné bytové družstvo Bardejov**
sídlo: **Ťačevská 1660, 085 01 Bardejov**
IČO: **00 170 330**
(ďalej len „účastník konania“)

pre porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), v zmysle ktorého je predávajúci povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožní ich riadne použitie v nadväznosti na § 8b ods.1 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z. v spojení s § 14 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“), podľa ktorého pri správe bytového domu je správca povinný hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou, v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správa, pričom vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo a povinnosť zúčastňovať sa na správe domu a hlasovaním rozhodovať ako spoluvlastník o všetkých veciach, ktoré sa týkajú správy domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku zastavaného domom alebo príslušeného pozemku, ktorej sa účastník konania dopustil tým, že ako správca bytového domu B14 na ulici J. Grešáka 19-22 v Bardejove akceptoval list - Petíciu vo forme prezenčných listín časti vlastníkov bytov a nebytových priestorov (31 z celkového počtu 78 vlastníkov bytov) vo veci odvolania legitímne zvolenej zástupkyne vlastníkov bytov v predmetom bytovom dome (Mgr. M.S.), nakoľko dňa 14.12.2023 adresoval zástupcom vlastníkov bytov jednotlivých vchodov list VEC: Odvolanie – zaslanie prezenčných listín adresovaný zástupcom vlastníkov bytov vchodov predmetného

bytového domu, v ktorom potvrdzuje vôľu vlastníkov bytov a uvedené odvolanie dopĺňa aj o hlasy za byty, ktorú sú ešte vo vlastníctve účastníka konania, pričom dané odvolanie nebolo prijaté zákonným spôsobom v zmysle ust. § 14 ods. 1 a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z. ani v zmysle čl. XIII ods. 2 platnej a účinnej zmluvy o výkone správy zo dňa 02.01.2020 upravujúcej právny vzťahy medzi správcom a dotknutými vlastníkami bytového domu a zástupcom vlastníkov bytov, a neupozornil ani na potrebu nevyhnutného prijatia takéhoto rozhodnutia či už na schôdzi vlastníkov bytov resp. písomným hlasovaním zvolaním v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z., čím správca ako predávajúci porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie;

zistenej pri výkone kontroly inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov – (ďalej v texte len „inšpektori SOI, Inšpektorát I SOI Prešov“) začatej dňa 23.02.2023 v sídle účastníka konania vyžiadanim potrebných dokladov a ukončenej dňa 11.04.2024 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu bez prítomnosti účastníka konania, ktorý bol následne doručený účastníkovi konania do jeho elektronickej schránky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o e-Governmente“) dňa 15.04.2024, zameranej na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 57/2024, za čo mu

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. pokutu vo výške **400,00 €**, slovom **štyristo eur**, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, IBAN: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, **VS – 00430724**.

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 23.02.2024 bol začatý výkon kontroly zo strany inšpektorátu SOI Prešov v sídle účastníka konania vyžiadanim potrebných dokladov, zameraný na dodržiavanie povinností predávajúceho, vyplývajúcich z platných právnych predpisov z oblasti ochrany spotrebiteľa, najmä zákona č. 250/2007 Z. z. a zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov v súvislosti s prešetrovaním podnetu, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 57/2024. Kontrola bola následne ukončená dňa 11.04.2024 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu bez prítomnosti účastníka konania, ktorý bol následne doručený účastníkovi konania do jeho elektronickej schránky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk dňa 15.04.2024.

Vykonanou kontrolou bolo zistené porušenie **povinnosti podľa § 4 ods.1 písm. h)** zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého je predávajúci povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožní ich riadne použitie v nadväznosti na § 8b ods.1 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z. v spojení s § 14 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z., podľa ktorého pri správe bytového domu je správca povinný hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou, v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správa, pričom vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo a povinnosť zúčastňovať sa na správe domu a hlasovaním rozhodovať ako spoluvlastník o všetkých veciach, ktoré sa týkajú správy domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, spoločných

nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku zastavaného domom alebo príľahlého pozemku.

Dotknutý právny stav:

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. *je predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet,*

Podľa § 2 písm. i) zákona č. 250/2007 Z. z. *službou sa rozumie akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne vrátane činností upravených osobitnými predpismi, nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány verejnej správy, ako sú uvedené v § 19.*

Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.

Podľa § 8b ods. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z. *pri správe domu je správca povinný hospodáriť s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy.*

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. *vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo a povinnosť zúčastňovať sa na správe domu a hlasovaním rozhodovať ako spoluvlastník o všetkých veciach, ktoré sa týkajú správy domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku zastavaného domom alebo príľahlého pozemku.*

Podľa § 14a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. *schôdzu vlastníkov zvoláva správca alebo rada podľa potreby, najmenej raz za kalendárny rok, alebo keď o to požiada aspoň štvrtina vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo predseda. Termín konania schôdze vlastníkov musí byť určený tak, aby sa jej mohol zúčastniť čo najväčší počet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Písomné hlasovanie vyhlasuje správca alebo rada podľa potreby, alebo keď o to požiada aspoň štvrtina vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo predseda. O písomnom hlasovaní môžu rozhodnúť vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome aj hlasovaním na schôdzi vlastníkov. Schôdza vlastníkov alebo začiatok písomného hlasovania sa musí uskutočniť do 15 dní od doručenia žiadosti predsedu alebo aspoň štvrtiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Ak správca alebo rada v tomto termíne nekoná alebo sa rada podľa § 7c ods. 6 nezriaďuje, právo zvolať schôdzu vlastníkov alebo vyhlásiť písomné hlasovanie má aspoň štvrtina vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo predseda.*

Z obsahu inšpekčného záznamu zo dňa 11.04.2024 z kontroly, zameranej na obsah podnetu spotrebiteľa, ktorý poukazoval na nezákonný postup správcu vo vzťahu k odvolaniu zástupkyne vlastníkov bytov je zrejmé, že účastník konania vykonáva správu bytového domu na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 02.01.2020 uzatvorenú podľa ustanovení § 8 a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z., s vlastníkmi bytov a nebytových priestorov bytového domu B14 na ulici J. GREŠÁKA 19, 20, 21, 22 085 01 BARDEJOV podľa LV č. 10044, ktorí vyjadrili svoj súhlasný prejav vôle s uzavretím tejto zmluvy.

Predmetom zmluvy je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome prevádzku, údržbu, opravy, rekonštrukcie a modernizáciu spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušného pozemku a prislúšenstva, služby spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru, vedenie účtu domu v banke, vymáhanie škody, nedoplatkov VO fonde prevádzky, údržby a oprav a iných pohľadávok a nárokov.

Z podkladov pre rozhodnutie vyplýva, že dňa 12.12.2023 prijal správca list označený ako - Petícia vo forme prezenčných listín časti vlastníkov bytov a nebytových priestorov (31 z celkového počtu 78 vlastníkov bytov v predmetnom bytovom dome) vo veci odvolania legitímne zvolenej zástupkyne vlastníkov bytov v predmetom bytovom dome (Mgr. M. S.),

Správca dňa 14.12.2023 adresoval zástupcom vlastníkov bytov jednotlivých vchodov list VEC: Odvolanie – zaslanie prezenčných listín adresovaný zástupcom vlastníkov bytov vchodov predmetného bytového domu v ktorom akceptuje a potvrdzuje vôľu vlastníkov bytov a uvedené odvolanie dopĺňa o hlasy aj za byty, ktorú sú ešte vo vlastníctve správcu bytového domu.

V zmysle zákona o vlastníctve bytov rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome sa prijímajú na schôdzi vlastníkov alebo písomným hlasovaním. Uvedená petícia nebola vykonaná ani písomným hlasovaním ani prijatá na schôdzi vlastníkov bytov. Preštudovaním predložených dokladov, ich obsahu správny orgán dospel k názoru, že viac ako $\frac{1}{4}$ vlastníkov (spolu 31 vlastníkov z 78) však vyjadrila svoje stanovisko, resp. požiadavku na odvolanie zástupcu vlastníkov bytov. Aby bola tato ich požiadavka platná a prijatá v zmysle požiadaviek zákona vyvolávajúca záväzne právne účinky (ex nunc) jednak pre samotných vlastníkov bytov a zároveň rovnako tak pre správcu predmetného bytového domu, mala byť nevyhnutne schválená a prijatá zákonne požadovanou formou (spôsobom) a to buď na schôdzi vlastníkov bytov alebo písomným hlasovaním, ktorú môže zvoliť alebo vyhlásiť v prvom rade ako správca. Právo zvoliť schôzdu alebo vyhlásiť písomne hlasovanie prichádza u samotných vlastníkov do úvahy až v tom prípade, ak tak neurobí samotný správca na požiadanie štvrtiny vlastníkov, v prípade spoločenstva vlastníkov bytov rada. Vychádzajúc z obsahu listu adresovaného zástupcom vlastníkov bytov správca chcel dať najavo, že akceptuje rozhodnutie vlastníkov vyjadrené petíciou. V rámci svojej odbornej starostlivosti mal tak poučiť vlastníkov bytov predmetného bytového domu o povinnosti prijať uvedené rozhodnutie zákonným spôsobom, aby sa k tejto otázke vedeli vyjadriť všetci vlastníci bytov v predmetnom bytovom dome a následne o tejto otázke aj kvalifikovane rozhodnúť požadovanou formou či už na schôdzi vlastníkov zvolenej samotným správcem alebo v písomnom hlasovaní. Z predloženého listu vyplýva, že samotný správca potvrdil uvedené odvolanie a doplnil ho o hlasy za byty, ktoré sú vo vlastníctve družstva teda podporil samotný obsah petície, čím naviedol vlastníkov bytov do stavu, že rozhodnutie vlastníkov je prijaté správnym spôsobom so záväznými právnymi účinkami. Dôsledok nekonania správcu v uvedenej veci odvolania zástupcu vlastníkov mal za následok tú skutočnosť, že samotní vlastníci bytov boli uvedení do stavu právnej istoty (resp. neistoty) ohľadom výkonu funkcie zástupcu vlastníkov bytov bytového domu v mesiacoch 01-02/2024, nakoľko samotná zástupkyňa vlastníkov (Mgr. M. S.) odvolanie neakceptovala a ďalej svoju funkciu vykonávala zvolaním schôdze v januári 2024, čoho dôkazom sú ďalšie podnety podané zo strany vlastníkov na I- SOI Prešov.

Súčasne zo zmluvy o výkone správy vyplýva, že takto zadefinovaný spôsob rozhodovania vlastníkov uvedený v zákona č. 182/1993 Z. z. potvrdzuje aj samotná zmluva o výkone správy v čl. XIII ods. 2.

K neplatnosti právneho úkonu v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka ako dôvodu neplatnosti právneho úkonu pre jeho nezrozumiteľnosť a obchádzanie zákona správny orgán uvádza, že o neplatnosti právneho úkonu môže rozhodnúť súd ako jediný oprávnený subjekt zmocnený zákonom na vyslovenie takého to merita vo veci samej.

Právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom nie je dovolený.

Nedovolenosť je teda daná:

- a) obsah alebo účel právneho úkonu odporuje zákonu,
- b) obsah alebo účel právneho úkonu obchádza zákon,
- c) sa právny úkon prieči dobrým mravom.

Avšak medzi neodmysliteľnú súčasť odbornej spôsobilosti správcu patrí aj znalosť právnej problematiky ohľadom prijímania rozhodnutí vlastníckymi bytov a v prípade ich nesprávneho právneho postupu v zmysle intencií zákona č. 182/1993 Z. z. je na správcovi takéto „rozhodnutie“, teda prejavenu vôľu v určitej veci vyhodnotiť ako nepostačujúcu a samotných vlastníkov na túto skutočnosť upozorniť a v prípade záväzných právnych účinkov prijať takéto rozhodnutie zákone požadovanou formou ako perfektnosťou právneho úkonu.

Ustanovenia zákona č. 182/1993 Z. z. a sú kogentného charakteru, nepripúšťajú ich modifikáciu a ani vylúčenie ich normatívneho účinku. Vlastníci bytov môžu rozhodovať o jednotlivých otázkach, týkajúcich sa správy, len v rámci schôdzí, a to explicitne zákonom stanovenými väčšinami všetkých alebo prítomných vlastníkov bytov. Ide o obligatórnu povinnosť správcu, ktorej sa nemôže zbaviť za žiadnej okolnosti.

Uvedený záver dokresľuje aj tá skutočnosť, že zákona č. 182/1993 Z. z. **prítom výslovne nerieši spôsob odvolania** takejto osoby, avšak aplikáciou zásad analógie (analógia legis) je možné dospieť k záveru, že **rovnako, ako sa zástupca vlastníkov volí, mal by sa aj odvolávať**.

Z uvedeného konania teda vyplýva, že správca bytového domu bytového domu B14 na ulici J.Grešáka 19-22 v Bardejove akceptoval list - Petíciu vo forme prezenčných listín časti vlastníkov bytov a nebytových priestorov (31 z celkového počtu 78 vlastníkov bytov v predmetnom bytovom dome) vo veci odvolania legitímne zvolenej zástupkyne bytov v predmetnom bytovom dome (Mgr. M. S.), nakoľko dňa 14.12.2023 adresoval zástupcom vlastníkov bytov jednotlivých vchodov účastník konania list VEC: Odvolanie – zaslanie prezenčných listín adresovaný zástupcom vlastníkov bytov vchodov predmetného bytového domu v ktorom potvrdzuje vôľu vlastníkov bytov, pričom uvedené odvolanie nebolo prijaté zákonným spôsobom v zmysle intencií ust. § 14 ods. 1 a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z. ani v zmysle čl. XIII ods. 2 platnej a účinnej zmluvy o výkone správy zo dňa 02.01.2020 upravujúcej právny vzťahy medzi správcou a dotknutými vlastníckymi bytového domu a zástupcom vlastníkov bytov, a neupozornil ani na potrebu nevyhnutného prijatia takéhoto rozhodnutia či už na schôdzi vlastníkov bytov resp. písomným hlasovaním zvolaním v zmysle zákona o vlastníctve bytov zákonne požadovaným spôsobom so záväznými právnymi účinkami, čím správca ako predávajúci porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z., za čo účastník konania v plnom rozsahu, bez ohľadu na ním uvádzané skutočnosti.

Za zistené nedostatky, a tým aj za preukázané porušenie zákona č. 250/2007 Z. z., citované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, zodpovedá v plnom rozsahu účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene

zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, to znamená osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 5 Správneho poriadku na konanie sú vecne príslušné správne orgány, ktoré určuje osobitný zákon; ak osobitný zákon neustanovuje, ktorý orgán je vecne príslušný, rozhoduje obec.

Podľa § 7 ods. 1 Správneho poriadku v konaní, v ktorom ide o činnosť účastníka, spravuje sa miestna príslušnosť miestom tejto činnosti; ak sa konanie týka nehnuteľnosti, miestom, kde je nehnuteľnosť.

Podľa § 20 ods. 1) zákona č. 250/2007 Z. z. dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z. z.“) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa § 3 ods. 2 písm. g) zákona č. 128/2002 Z. z. SOI sa člení na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len "ústredný inšpektorát") a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len "inšpektorát"), a to: Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 128/2002 Z. z. inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 18 ods. 1, 2 Správneho poriadku konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu. Konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Podľa § 25a Správneho poriadku, na doručenie do elektronickej schránky sa vzťahuje osobitný predpis o elektronickej podobe výkonu verejnej moci.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o e-Governmente, *orgán verejnej moci je povinný uplatňovať výkon verejnej moci elektronicky podľa tohto zákona.*

Podľa § 32 ods. 1 zákona o e-Governmente, *uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta.*

Z uvedeného dôvodu bolo voči účastníkovi konania na podnet správneho orgánu začaté dňa 11.06.2024 správne konanie o uložení pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., oznámené mu listom č. P/0048/07/24 zo dňa 07.06.2024, doručeným do jeho elektronickej schránky prostredníctvom portálu www.slovensko.sk.

V zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku dal správny orgán účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, pričom účastník konania toto svoje procesné právo nevyužil a nevyjadril sa k oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 07.06.2024.

Dňa 02.05.2024 (v predprocesnom štádiu) bolo správnemu orgánu (orgánu dohľadu) doručené vyjadrenie účastníka konania (kontrolovanej osoby) k spotrebiteľskému podnetu č. PO 57/24, v ktorom účastník konania uvádza, že „*pri podnete nepochybili, výpoveď zmluvy o výkone správy ukončili dňa 31.12.2023. Schôdzu vlastníkov bytov a nebytových priestorov účastník konania nezvolával z dôvodu, že po doručení prezenčnej listy za odvolanie zástupkyne vlastníkov bytov bol ten poučený, aby schôdzu si zvolal na základe 1/4 vlastníkov sám a daný problém sa vyriešil. Správca mal vedomosť o novom výbere správcu pre daný bytový dom, kde sú narušené trvalo občiansko - právne vzťahy, ktoré nemá správca povinnosť riešiť, pričom uvedené problematické spolunažívanie riešili v minulosti prostredníctvom polície či iné subjekty.*“

Správny orgán doplnil konanie o tieto námietky účastníka konania prezentované vo vyjadrení k inšpekčnému záznamu z vykonanej kontroly, preskúmal tieto skutočnosti a ich relevantnosť na vyhodnotenie skutkového stavu a dospel k záveru, že tieto nemajú rozhodujúci dosah na dôvody uvedené v oznámení o začatí správneho konania.

Účastník konania v uvedenom vyjadrení iba popísal dôvody a okolnosti, za ktorých došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu, pričom tieto nemajú na uvedený protiprávny stav žiaden relevantný vplyv. Vzhľadom na charakter zodpovednosti založenej na objektívnom princípe, nie je možné na tieto rýdzo subjektívne dôvody ako liberačné prihliadnuť vo vzťahu k charakteru porušenej povinnosti a vyvodiť tak záver o súladnosti konania účastníka konania so stavom požadovaným právnymi predpismi a preto na uvedené skutočnosti rovnako tak správny orgán neprihliadol a považuje ich za nedôvodné.

Za uvedené protiprávne konanie až do momentu skončenia funkcie správcu bytového domu nemá vplyv tá skutočnosť, že schôdza vlastníkov bytov nebola realizovaná pre výpoveď zo strany správcu nesie zodpovednosť účastníka konania a to z dôvodu, že výpoveď ako taká predstavuje právnu skutočnosť, na ktorú sa viaže zákonom stanovená výpovedná doba (v zmysle ust. § 8a ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z. je v trvaní tri mesiace), počas ktorej je správca naďalej povinný poskytovať službu, ktorá je službou odplatnou, za ktorú naďalej poberá odmenu od jednotlivých vlastníkov bytov v zmysle podmienok zmluvy o výkone správy účinnej až do momentu ukončenia správy bytového domu. Súčasne účastník konania nemôže svoje zákonné povinnosti prenášať na subjekt (zástupcu vlastníkov bytov), ktorý nemá kompetenciu zvolať schôdzu ani písomné hlasovanie, nakoľko zákon mu v žiadnom ustanovení takúto právomoc nepriznáva.

Na podporu uvedených tvrdení správny orgán dodáva, že správcu pred rozhodnutiami vlastníkov v prvom rade zaväzuje platná a účinná právna úprava súvisiaca s výkonom správy, s ktorej obsahom má byť správca ako odborne spôsobilá osoba dôkladne oboznámený a pri ktorej aplikácii má byť vlastníkom nápomocný. Správcu tiež ako osobu poskytujúcu službu spotrebiteľom rovnako zaväzuje obsah zmluvy o výkone správy pokiaľ je v súlade so zákonom, a napokon ho proti povinnosti vykonať a rešpektovať zákon obchádzajúce či inak nezákonné rozhodnutie vlastníkov viaže jeho povinnosť vyjadrená v § 8b ods. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z., a to povinnosť hospodáriť s majetkom vlastníkov s odbornou starostlivosťou (v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy) definovanou pre účel ochrany spotrebiteľa v § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. ako úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

Zákonodarcu nestanovil podmienku odbornej spôsobilosti, ktorá sa nadobúda okrem iného aj osobitnou odbornou prípravou v oblasti relevantných právnych predpisov, primárne za účelom kvalifikovaného spravovania vlastných právnych záležitostí správcu, ale najmä preto, aby správca pri poskytovaní svojich služieb s odbornou starostlivosťou bol vlastníkom nápomocný a prípadne aj korigoval ich rozhodnutia, pokiaľ by tieto odporovali právnym predpisom regulujúcim oblasť správy bytového domu. V kolektívnom rozhodovaní vlastníkov je totiž významne prítomný laický prvok v prvom rade zohľadňujúci pri nakladaní s vlastným majetkom kritériá účelnosti, efektívnosti či úspornosti prijatých riešení. Úlohou správcu ako odborne spôsobilej osoby poskytujúcej služby s odbornou starostlivosťou preto má byť - pokiaľ je to podľa konkrétnych okolností možné - usmerňovať alebo korigovať riešenia prijímané vlastníkami v prípadoch, pokiaľ tieto nie sú v súlade so zákonom a jeho účelom a to aspoň na úrovni upozornenia na možný rozpor so zákonom.

V tomto vzťahu vlastníci bytov vystupujú ako spotrebiteľ, ktorý je za slabšiu stranu stabilne považovaný tak právnou doktrínou, ako aj judikatúrou (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Asan/5/2017, rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28.03.2019, sp. zn. 8S/97/2018). Správny orgán prvého stupňa navyše postavenie vlastníkov bytov ako slabšej zmluvnej strany odôvodňuje aj poukázaním na špecifickú odbornú spôsobilosť správcu v konfrontácii s laickým postavením vlastníkov, čo vlastníkov v spotrebiteľskom vzťahu taktiež celkom dôvodne stavia do pozície slabšej strany.

Správny orgán tiež dodáva, že zákon č. 182/1993 Z. z. vo vzťahu k zabezpečovaniu povinností správcu vyplývajúcich z tohto právneho predpisu počíta predovšetkým s aktivitou správcu ako odborne kvalifikovaného subjektu zabezpečujúceho činnosti, ktoré so správou bytov a nebytových priestorov súvisia. Vzhľadom na uvedené správny orgán sa nestotožnil s námietkami účastníka konania a tie vyhodnotil v kontexte súvislostí a okolností prípadu ako nedôvodné a právne irelevantné.

Kontrola SOI spočíva v porovnaní zisteného skutočného stavu so stavom predpísaným, to znamená ustanoveným všeobecným záväzným právnym predpisom. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z..

Povinnosťou predávajúceho je zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy, čo však vzhľadom k uvedenému v čase kontroly nebolo splnené. Jednotlivé ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. a zákona č. 182/1993 Z. z. majú kogentný

charakter a teda nie je možné sa od nich odchýliť. Predávajúci zodpovedá za ich dodržanie objektívne a správny orgán pri hodnotení, či ide o porušenie zákona alebo nie nemôže prihliadať na žiadne subjektívne dôvody, prečo stav zistený kontrolou je odlišný od stavu vyžadovaného zákonom. Rozhodujúce je porovnanie kontrolou zisteného stavu so stavom požadovaným zákonom.

Uvedené vyplýva aj z ustálenej judikatúry v súvislosti s povinnosťou správnych orgánov postihovať správne delikty právnických osôb, napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/68/2016 zo dňa 25. 01. 2017. V zmysle uvedeného, správne delikty právnických osôb alebo fyzických osôb - podnikateľov sú postihované bez ohľadu na zavinenie, nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby alebo fyzickej osoby - podnikateľa. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Subjektom deliktu je právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, spôsobilá na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Účastník konania tak zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto irelevantné, či mal k protizákonnému konaniu účastník konania motív, alebo nie.

K porušeniu povinnosti zo strany účastníka konania postačuje, ak dôjde len k ohrozeniu práv spotrebiteľov, teda nemusí dôjsť výlučne k poruchovému následku, nakoľko k poškodeniu spotrebiteľov dochádza samotným znížením rozsahu ich práv priznaných zákonom.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúcou skutočnosťou to, že bol porušený zákon, pričom pri zistení porušenia zákona je správny orgán povinný (obligatórne) pristúpiť k uloženiu postihu v zákonom stanovenom rozsahu.

V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod..

Účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákony a zabezpečiť ich dodržiavanie pri výkone svojej podnikateľskej činnosti.

Správny orgán zhodnotil jednotlivé dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinností predávajúceho bolo objektívne preukázané. Správny orgán sa riadil zásadou zákonnosti, v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní zachovať procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne. Správny orgán dodržal zásadu materiálnej (objektívnej) pravdy spoločne so zásadou zákonnosti a zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 Správneho poriadku. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, ktorý následne subsumuje pod príslušnú právnu normu zákona o ochrane spotrebiteľa.

Inšpektorát SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj ako vecne a miestne príslušný správny orgán na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že skutkový stav zistený v čase kontroly porovnaný so stavom, ktorý je vyžadovaný všeobecne záväznými právnymi predpismi bol spoľahlivo vyhodnotený ako stav protiprávny, a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. je správne orgánu uložená obligatórna povinnosť pristúpiť k uloženiu sankcie predávajúcemu za porušenie povinností podľa citovaného zákona, ktoré v danom prípade bolo preukázané. Pre konštatovanie, či k porušeniu

povinnosti ustanovenej zákonom došlo je rozhodujúci skutkový stav zistený v čase kontroly. Kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom č. 128/2002 Z. z.

Pri určení výšky pokuty bolo v zmysle § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť a spôsob porušenia povinnosti, vzhľadom na to, že účastník konania nezabezpečil dodržanie povinnosti zabezpečovať poskytovanie služieb spôsobom umožňujúcim ich riadne použitie.

Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutými ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z. z..

Správny orgán pri určení výšky pokuty zohľadnil tú skutočnosť, že vlastníci bytov sa na správe bytového domu zúčastňujú najmä prostredníctvom schôdzí či písomných hlasovaní v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z., pričom cit. zákon striktné (rigorózne) ustanovuje výlučne tieto dva spôsoby prijímania rozhodnutí vlastníckmi bytov a nebytových priestorov, týkajúce sa ich spoluvlastníctva vo vzťahu k bytovému domu. Iné formy vyjadrenie vôle vlastníkov narážajú na kogentnú právnu úpravu, ktorej modifikácia v tomto prípade nie je právne možná a správca ako odborne spôsobilá osoba, u ktorej sa prezumuje právna znalosť širokej škály predpisov na úseku správy bytov, ako nevyhnutného predpokladu do zápisu správcov na Ministerstve dopravy, výstavby SR, je povinný sa riadiť iba takým rozhodnutím vlastníkom bytov, ktoré je v zmysle ust. § 14 ods. 7 cit. zákona platné, to znamená nesie v sebe požiadavku jednak zákonnosti – t.j. prijatia potrebným spôsobom (buď na schôdzi vlastníkov alebo písomným hlasovaním) a potrebným kvórom v zmysle ust. § 14b cit. zákona. V prípade, ak rozhodnutie vlastníkov neobsahuje tieto esenciálne (neoddeliteľné) atribúty, správca nemôže predmetné rozhodnutie akceptovať, pretože naň musí hľadiť ako na rozhodnutie prijaté v rozpore so zákonom, ktoré predstavuje v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatné rozhodnutie, ktorého účinky v skutočnosti ex lege nenastali ani nemohli nastať, pričom na takýto záver správca nepotrebuje disponovať ani rozhodnutím súdnej moci či iného správneho orgánu. Nesplnenie tejto povinnosti môže mať za následok, že o otázke, ktorá sa má riešiť zákonným spôsobom s danou možnosťou o nej rozhodnúť všetkými vlastníckmi bytov v predmetnom bytovom dome rozhodne úzka skupina vlastníkov bytov bez účasti ostatných vlastníkov a zaujme svojvoľne (arbitrárne) „rozhodnutie“ o určitej problematike týkajúcej sa bytového domu, alebo bezprostredne súvisiacej s ňou a odníme tak možnosť ostatným vlastníckmi bytov vyjadriť sa, resp. mať čo i len možnosť o takejto otázke kvalifikovane rozhodnúť. Dôsledkom môže byť tá skutočnosť, že opomenutí vlastníci nebudú mať možnosť vyjadriť sa a uplatňovať svoje požiadavky, názory alebo prijať rozhodnutia týkajúce sa správy domu a tým rozhodovať o finančných prostriedkoch slúžiacich na správu domu, s ktorými v danom období disponuje správca, nevynímajúc otázku odvolávania zástupcov bytov a nebytových priestorov, nakoľko výška jeho odmeny podlieha režimu schvaľovania vlastníckmi bytov v zmysle ust. § 14b ods 1 písm. h) zákona č. 182/1993 Z. z.. Uskutočnenie písomného hlasovania či schôdze je o to dôležitejšie, že podľa zákona č. 182/1993 Z. z. môžu vlastníci bytov rozhodovať o jednotlivých otázkach týkajúcich sa správy (zmluva o výkone správy, jej zmeny, zánik, vypovedanie zmluvy; zmluva o úvere, zmluvy o nájme a kúpe veci; výška poplatku za správu; výber dodávateľa pri obstarávaní tovarov a služieb a pod.) len v rámci schôdzí, a to explicitne zákonom stanovenými väčšinami hlasov všetkých alebo prítomných vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

Účastník konania ako správca v bytovom dome na ulici J. Grešáka 19-22 v Bardejove nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom umožňujúcim ich riadne použitie, keďže vo veci odvolania zástupkyne vlastníkov bytov nemal k dispozícii platne rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov, čím výrazným spôsobom zasiahol do správy bytového domu a to

z dôvodu, že vystavil a uviedol vlastníkov bytov do stavu právnej neistoty styku vlastníkov bytov a správcom, nakoľko zástupca vlastníkov bytov v zmysle právneho princípu legitímnych očakávaní a princípu právnej istoty požíva určitý stupeň právnej ochrany a to tak, že ako zvolený tak aj odvolaný môže byť iba v zmysle prijatého rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorý zákonne požadovanou formou vyjadria takúto svoju požiadavku, avšak do momentu, ak takáto požiadavka nie je vyjadrená, zástupca vlastníkov bytov je naďalej povinný vykonávať svoju funkciu riadne a dostávať zaň aj odplatu, na ktorú ma legitímny nárok. Nerešpektovaním povinnosti správcu pri výkone správy bytov a nebytových priestorov bytového domu v zmysle § 8b ods. 1 písm. a) v spojení s 14 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z., neboli poskytnuté služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie.

Správny orgán zohľadnil pri určovaní výšky pokuty skutočnosť, že účastník konania je z titulu výkonu jeho činnosti povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, ako aj zachovávať a dodržiavať požadovanú úroveň odbornej starostlivosti voči spotrebiteľom, ktorí vystupujú vo vzťahu k účastníkovi konania ako slabšia strana. Konaním správcu tak bola dotknutá ochrana práv spotrebiteľov, ako aj rešpektovanie práva spotrebiteľa na riadny výkon správy, pričom správca zodpovedá vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome za všetky škody vzniknuté v dôsledku neplnenia alebo nedostatočného plnenia svojich povinností vyplývajúcich zo zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov alebo zo zmluvy o výkone správy.

Po zohľadnení konania a opomenutia zo strany účastníka konania, ktorý sa riadil vôľou časti vlastníkov bytov vo veci odvolania zástupkyne vlastníkov bytov, ktorá nebola prijatá zákonne požadovanou formou a správca pritom vlastníkov ani neupozornil na potrebu prijatia legitímneho rozhodnutia so záväznými právnymi účinkami v danej veci, vrátane miery, v akej je dané konanie a opomenutie spôsobilé ohroziť oprávnené záujmy spotrebiteľov - vlastníkov bytov a nebytových priestorov, s dôrazom na špecifickosť relevancie vlastníckych vzťahov, možno dané konanie účastníka konania považovať za nie menej závažné porušenie zákona. Zákon o ochrane spotrebiteľa upravuje práva a povinnosti osôb, ktoré poskytujú služby, ako aj ich zodpovednosť za porušenie povinností a zákazov vyplývajúcich z citovanej právnej normy za účelom zabezpečenia ochrany spotrebiteľov - vlastníkov bytov a nebytových priestorov, čo v tomto prípade účastník konania nerešpektoval.

Účastník konania svojím nekonaním porušil práva spotrebiteľa priznané mu zákonom č. 250/2007 Z. z. a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom č. 250/2007 Z. z., nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) cit. zákona. Správny orgán vzal do úvahy tú skutočnosť, že uvedený protiprávny stav vznikol v dôsledku opomenutia zo strany účastníka konania.

Závažnosť uvedeného konania zvyšuje aj tá skutočnosť, že kontrolné zistenia preukázali opodstatnenosť podnetu, s ktorým sa spotrebiteľ na orgán dohľadu obrátil, na čo musel správny orgán pri určení výšky pokuty prihliadnuť.

Správny orgán zároveň prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na informácie, na ochranu svojho zdravia a bezpečnosti a na ochranu ekonomických záujmov vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

V zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru predávajúcemu pokutu do 66 400 eur.

Správny orgán zastáva názor, že pri zvažovaní výšky pokuty a jej následnom určení správny orgán okrem zákonných predpokladov uvedených v ustanovení § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., prihliadal i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej najmä preventívna ako aj represívna funkcia. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení.

Správny orgán pri určovaní pokuty postupoval v súlade so Správnym poriadkom a síce s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a teda sú povinné objektívne podobné prípady rozhodovať zhodne.

Stanovenie pokút za správne delikty podlieha uváženiu orgánu dohľadu (diskrečná právomoc), v ktorom orgán dohľadu v rámci zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu v stanovených limitoch uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie. Výšku postihu je v rámci administratívneho trestania nutné diferencovať a individualizovať, majú na zreteli základné funkcie ukladania sankcií - individuálnu a generálnu prevenciu, a represiu. Napriek tomu, že pokuta má byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť aj ako trest (represia) za spáchanie správnych deliktov, nemá byť pre účastníka konania likvidačná, a preto bol postih uložený v primeranej výške, v zákonom stanovenej sadzby, zodpovedajúcej zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona, zohľadňujúcej všetky zákonné kritériá ovplyvňujúce jeho určenie, vrátane závažnosti, spôsobu, charakteru a následkov protiprávneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné v zmysle ust. § 53, § 54 a nasl. Správneho poriadku odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa doručenia, prostredníctvom Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Ústrednému Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave. V prípade, že uložená pokuta nebude v stanovenej lehote zaplatená ani podané odvolanie, bude jej plnenie vymáhané v zmysle príslušných právnych predpisov. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

SLOVENSKÁ OBCHODNÁ INŠPEKCIA
Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj
Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov

Číslo: P/0044/07/24

Dňa: 09.07.2024

ROZHODNUTIE

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj ako príslušný správny orgán 1. stupňa podľa § 2 písm. a), § 3 ods. 4, § 4 ods. 1, 2 písm. d) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 19 ods. 1 písm. b) a § 20 ods. 1 a § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov,

r o z h o d o l t a k t o :

účastníkovi konania: **Lidl Slovenská republika, s.r.o.**
sídlo: **Ružinovská 1E, 821 02 Bratislava – mestská časť Ružinov**
IČO: **35 793 783**
(ďalej len „účastník konania“)

pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“) podľa ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky, v nadväznosti na § 7 ods. 1, 2 zákona, z ktorého vyplýva zákaz nekalých obchodných praktík pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie, pričom za nekalú obchodnú praktiku sa považuje konanie v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorá podstatne narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene, alebo k spôsobu výpočtu ceny a existencie osobitnej cenovej výhody v spojení s § 8 ods. 4 a § 8 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3 (cenu, alebo ak vzhľadom na povahu produktu nemožno cenu rozumne určiť vopred, o spôsobe,

ktorým sa vypočíta), alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal, ktorého sa účastník konania v postavení predávajúceho dopustil tým, že označením cenovej informácie u výrobku – *Zabíjačkový bok - PIKOK* opatreného dvojitou jednotkovou cenou za kg vo výške 7,90 € (pôvodnou) pri hmotnosti výrobku 0,839 kg a dvojitou predajnou cenou výrobku 6,63 € (pôvodnou) znížených zľavou o 25 % z týchto pôvodných cien z dôvodu konca doby spotreby (oranžová etiketa) a teda novej jednotkovej ceny za kg výrobku 5,92 €/kg a predajnej ceny 4,97 €, pričom v spodnej časti na etikete výrobku od výrobcu bola vyjadrená inou jednotkovou a predajnou sumou a to vo výške jednotkovej ceny 5,90 €/kg a predajnej ceny 4,95 € pri hmotnosti výrobku 0,839 kg, teda nejednoznačne a viacvýznamovo informoval spotrebiteľa o cene produktu, čo bolo dostatočne spôsobilé uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, mohlo podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa a zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil;

zisteného pri výkone kontroly začatej dňa 03.04.2024 v prevádzkarni účastníka konania: Obchodný dom Lidl, Duklianskych hrdinov 2632/29, 093 01 Vranov nad Topľou a ukončenej dňa 16.04.2024 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu bez prítomnosti účastníka konania, ktorý bol následne doručený účastníkovi konania do jeho elektronickej schránky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o e-Governmente“) dňa 17.04.2024, zameranej na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 21/2024, vykonanej inšpektormi I SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov (ďalej len „inšpektori SOI, inšpektorát SOI“),

a **pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c)** zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky v nadväznosti na § 7 ods. 1, 2 zákona, z ktorého vyplýva zákaz nekalej obchodnej praktiky pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie, pričom za nekalú obchodnú praktiku sa považuje konanie v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorá podstatne narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov zákona, z ktorého vyplýva zákaz nekalej obchodnej praktiky pred vykonaním obchodnej transakcie, v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene, alebo k spôsobu výpočtu ceny a existencie osobitnej cenovej výhody v spojení s § 8 ods. 4 a § 8 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3 (cenu, alebo ak vzhľadom na povahu produktu nemožno cenu rozumne určiť vopred, o spôsobe, ktorým sa vypočíta), alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal, ktorého sa účastník konania v postavení predávajúceho dopustil tým, že grafickým vyobrazením cenovej informácie v akciovom letáku platného od 04.03.2024 do 10.03.2024 pri kúpe 2 kusov výrobkov - *Persil tekutí prací gél s popisom 1 + 1 zadarmo s uvedením ceny á 39,99 €, resp.*

cený á 20,00 € za kus pri kúpe dvoch kusov, ktorá môže u spotrebiteľa vzbudzovať dojem, že predajná cena pri kúpe 2 kusov výrobkov – *Persil prací gél (4,95l resp. 110PD)* je dohromady 20,00 € a to s dôrazom na tú skutočnosť, že uvedená akcia bola doplnená slovným sloganom 1+1 zadarmo, pričom v prípade ak má byť určité plnenie (výrobok) poskytnuté zadarmo, t.j. bezodplatne, nemôže predávajúci pri dodržaní odbornej starostlivosti v akékoľvek cenovej informácii propagovanej prostredníctvom napr. reklamy v letáku, ktorá vábí spotrebiteľa na výhodnosť obchodnej transakcie (pri množstevnom nákupe toho istého výrobku) vyjadriť pri produkte poskytnutom „zadarmo“ jeho predajnú cenu (ani žiaden jej prepočet pri kúpe 2 ks výrobku) a to navyše v kontexte skutočného odrátania ceny tohto výrobku pri následnom jeho účtovaní, nakoľko uvedené evokuje u priemerného spotrebiteľa zavádzajúce viacvýznamové (nezrozumiteľné) poskytnutie informácií ohľadom skutočnej celkovej ceny výrobku - (á 39,99 €** / á 20,00 €*), resp. existencie osobitnej cenovej výhody – (druhý kus zadarmo / cena za kus pri kúpe dvoch kusov), čo bolo dostatočne spôsobilé viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, mohlo podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa a zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil;

zisteného pri výkone kontroly začatej dňa 02.04.2024 v prevádzkarni účastníka konania: Obchodný dom Lidl, Bardejovská 1B, 080 06 Ľubotice a ukončenej dňa 18.04.2024 v totožnej prevádzkarni prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu zamestnancovi účastníka konania prítomného pri kontrole (T.D.), zameranou na prešetrenie podnetu spotrebiteľa, evidovaného správny orgánom pod č. PO 178/2024, vykonanej inšpektormi I SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, **za ktoré mu**

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 zákona pokutu vo výške **1 000,00 €**, slovom **jedentisíc eur**, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, **VS – 00440724**.

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 03.04.2024 bol inšpektormi SOI začatý výkon kontroly v prevádzkarni účastníka konania: Obchodný dom Lidl, Duklianskych hrdinov 2632/29, 093 01 Vranov nad Topľou, zameraný na dodržiavanie povinností predávajúceho vyplývajúcich z platných právnych predpisov z oblasti ochrany spotrebiteľa, najmä zákona č. 250/2007 Z. z., v súvislosti s prešetrovaním podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 21/2024. Kontrola bola následne ukončená dňa 16.04.2024 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu bez prítomnosti účastníka konania, ktorý bol následne doručený účastníkovi konania do jeho elektronickej schránky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk dňa 17.04.2024.

Zároveň dňa 02.04.2024 bol začatý výkon kontroly inšpektormi SOI v prevádzkarni účastníka konania: Obchodný dom Lidl, Bardejovská 1B, 080 06 Ľubotice, zameraný na dodržiavanie povinností predávajúceho vyplývajúcich z platných právnych predpisov z oblasti ochrany spotrebiteľa, najmä zákona č. 250/2007 Z. z., v súvislosti s prešetrovaním podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 178/2024. Predmetná kontrola bola ukončená dňa 18.04.2024 v totožnej prevádzkarni prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu zamestnancovi účastníka konania prítomného pri kontrole (T.D.), pričom vykonanými kontrolami bolo zistené, že účastník konania nezabezpečil dodržanie zákazu predávajúceho:

- **podľa § 4 ods. 2 písm. c)** zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky v spotrebiteľských zmluvách, v nadväznosti na § 7 ods. 1, 2 zákona, z ktorého vyplýva zákaz nekalých obchodných praktík pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie, pričom za nekalú obchodnú praktiku sa považuje konanie v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktorá podstatne narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene, alebo k spôsobu výpočtu ceny a existencie osobitnej cenovej výhody v spojení s § 8 ods. 4 a § 8 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3 (cenu, alebo ak vzhľadom na povahu produktu nemožno cenu rozumne určiť vopred, o spôsobe, ktorým sa vypočíta), alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Dotknutý právny stav:

Podľa § 2 písm. p) zákona č. 250/2007 Z. z. *obchodnou praktikou sa rozumie konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi.*

Podľa § 2 písm. r) zákona č. 250/2007 Z. z. *podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa je využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil.*

Podľa § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. *odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.*

Podľa § 2 písm. z) zákona č. 250/2007 Z. z. *rozhodnutím o obchodnej transakcii sa rozumie rozhodnutie spotrebiteľa o tom, či, ako a za akých podmienok výrobok kúpi, zaplatí zaň vcelku alebo po častiach, ponechá si ho alebo s ním bude ďalej nakladať, alebo si uplatní práva zo záväzkového vzťahu vo vzťahu k výrobku bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ rozhodne konať alebo zdržať sa konania.*

Podľa § 2 písm. zd) zákona č. 250/2007 Z. *produktom je výrobok alebo služba vrátane nehnuteľnosti, práva alebo záväzku.*

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. sú nekalé obchodné praktiky zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. *sa obchodná praktika považuje za nekalú ak*

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
b) podstatne narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. *sa obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody.*

Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. *za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skryva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejme z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.*

Podľa § 8 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. *pri výzve na kúpu sa za podstatné informácie, ak už nie sú zrejmé z kontextu, považujú informácie o*

a) hlavných vlastnostiach produktu v rozsahu primeranom komunikačnému prostriedku a produktu,
b) údajoch o predávajúcom, obchodné meno a adresa, alebo údajoch o jeho splnomocnencovi,
c) cene, alebo ak vzhľadom na povahu produktu nemožno cenu rozumne určiť vopred, o spôsobe, ktorým sa vypočíta, ako aj o ďalších nákladoch na dopravu, dodanie alebo poštovné, alebo ak tieto náklady nemožno určiť vopred, skutočnosť, že do ceny môžu byť zarátané takéto ďalšie náklady,
d) dohode o spôsobe platby, podmienkach dodania, vyhotovenia a vybavovania reklamácie, ak sa odlišujú od požiadaviek odbornej starostlivosti,
e) existencii práva, pre výrobky alebo transakcie, na odstúpenie od zmluvy alebo vypovedanie zmluvy.

Z obsahu inšpekčného záznamu zo dňa 16.04.2024 z kontroly, zameranej na obsah podnetu spotrebiteľa, ktorý poukazoval na dvojité informácie o cene na výrobku, vyplýva, že z predloženej cenovej evidencie ako aj vyjadrenia účastníka konania k výrobku – *Zabíjačkový bok PIKOK* je zrejme, že predmetný výrobok sa nachádzal v ponuke na predaj v prevádzkarniach účastníka konania od 22.09.2023 v jednotkovej cene 7,90 €/kg v rôznych hmotnostiach balenia, pričom táto cena bola platná do 17.01.2024. Počas tohto obdobia došlo od 18.12.2023 do 24.12.2023 k zmene ceny vo forme zľavy výrobku v cene 5,90 €/kg, pričom následne sa cena upravila na pôvodnú cenu 7,90 €/kg. Ak dátum spotreby výrobku sa blíži k jeho koncu (cca jeden týždeň pred koncom doby spotreby), výrobok sa opatrí oranžovou nálepkou so zľavou 25 % z pôvodnej ceny. Z podkladov pre rozhodnutie je však zrejme, že účastník konania informoval spotrebiteľa (pisateľa podnetu č. PO 21/2024) o cene výrobku – *Zabíjačkový bok PIKOK* dvojakým spôsobom a to jednak oranžovou etiketou o jednotkovej cene za kg v hodnote 7,90 €/kg (pôvodnou) pri hmotnosti výrobku 0,839 kg a predajnou cenou výrobku 6,63 € (pôvodnou) a 25 % zľavou z týchto pôvodných cien z dôvodu konca doby

spotreby a teda novej jednotkovej ceny za kg výrobku 5,92 €/kg a predajnej ceny 4,97 €, a v spodnej časti na etikete výrobku od výrobcu (fotodokumentácia výrobku predložená spotrebiteľom v tom čase) bola vyjadrená inou sumou a to vo výške jednotkovej ceny 5,90 €/kg a predajnej cene 4,95 € pri hmotnosti výrobku 0, 839 kg.

Z uvedeného teda vyplýva, že účastník konania v postavení predávajúceho nejednoznačne a viacvýznamovým spôsobom informoval spotrebiteľa o jednotkovej cene a následnej výslednej cene produktu, čo bolo dostatočne spôsobilé uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, mohlo podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa a zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Z obsahu inšpekčného záznamu zo dňa 18.04.2024 z kontroly, zameranej na obsah podnetu spotrebiteľa, ktorý poukazoval na zavádzajúcu informáciu o predajnej cene výrobku pri 2 kusov zadarmo a informáciu o cene každého kusu výrobku pri kúpe 2 ks vyplýva, že v letákovvej akcii na str. 6 platnej od 04.03.2024 do 10.03.2024 (str. 4 inšpekčného záznamu) (ako aj v aplikácii Lidl – fotodokumentácia predložená spotrebiteľom – pisateľom podnetu č. 178/24) sa nachádzalo grafické vyobrazenie cenovej informácie pri 2 kusov výrobkov – Persil tekutý prací gél s popisom 1 + 1 zadarmo s uvedením: „cena za kus pri kúpe 1 kusa: 39,99 €. Cena za kus pri kúpe 2 kusov: 20,00 €. Jednotková cena za kus pri kúpe 2 kusov za 2 l/1PD 4,04 €/0,18 €. Pri kúpe 2 kusov dostaneš 1 z nich zadarmo. Platné od 04.03.2024 do 10.03.2024“

Vyššie uvedené grafické vyobrazenie nachádzajúce sa v letákovvej akcii platnej od 04.03.2024 do 10.03.2024 pri 2 kusov výrobkov - Persil prací gél s popisom 1 + 1 zadarmo s uvedením ceny 39,99 €/20,00 €, môže u spotrebiteľa vzbudzovať dojem, že predajná cena 2 kusov výrobkov – Persil prací gél (4,95l resp. 110PD) je 20,00 €, pričom podľa dokladu o kúpe výrobku zo dňa 04.03.2024, ktorý tvorí prílohu spotrebiteľského podnetu č. 1 a taktiež podľa vyjadrenia účastníka konania bola celková predajná cena pri kúpe 2 kusov výrobkov – Persil prací gél (4,95l resp. 110PD) á 39,99 € (druhý kus zadarmo po odčítaní predajnej ceny á 39,99 €) a to s dôrazom na tú skutočnosť, že uvedená akcia bola doplnená slovným sloganom 1+1 zadarmo. Z uvedeného teda vyplýva, že v prípade ak má byť určité plnenie (výrobok) poskytnuté zadarmo, t.j. bezodplatne, nemôže predávajúci pri dodržaní odbornej starostlivosti v akékoľvek cenovej informácii propagovanej prostredníctvom napr. reklamy v letáku, ktorá vábí spotrebiteľa na výhodnosť obchodnej transakcie (pri množstevnom nákupe toho istého výrobku) vyjadriť pri produkte poskytnutom „zadarmo“ jeho predajnú cenu (ani žiaden jej prepočet pri kúpe 2 ks výrobku) a to navyše v kontexte skutočného odrátania ceny tohto výrobku pri následnom jeho účtovaní, nakoľko uvedené evokuje u priemerného spotrebiteľa zavádzajúce viacvýznamové (nezrozumiteľné) poskytnutie informácií ohľadom skutočnej celkovej ceny výrobku - (á 39,99 €** / á 20,00 €*), resp. existencie osobitnej cenovej výhody – (druhý kus zadarmo / cena za kus pri kúpe dvoch kusov) ako v tomto prípade pri kúpe 2 kusov výrobkov - Persil prací gél (4,95l resp. 110PD), čo bolo dostatočne spôsobilé uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, mohlo podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa a zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Predávajúci je povinný riadne informovať spotrebiteľa o správnej cene predávaného výrobku, resp. o osobitnej cenovej výhode s poukazom na zákon č. 18/1996 Z. z. o cenách vznp, podľa ktorého ide o cenu platnú v čase ponuky a o všetkých činiteľoch, ktoré vstupujú do ceny, ktoré nesmú uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, musí byť poskytnutá dostatočne presne a jasne tak, aby spotrebiteľ nemusel urobiť žiaden ďalší úkon navyše a žiadať o dodatočné vysvetlenie cenovej informácie k danému výrobku. Informácia o cene je podľa ustanovenia §

14 zákona č. 250/2007 Z.z., jednou zo základných informácií, ktorú je povinný predávajúci pred uzavretím zmluvy.

Z vyššie uvedených konaní teda možno spoľahlivo konštatovať, že účastník konania teda v oboch prípadoch konal v rozpore s odbornou starostlivosťou, ktorú bolo možné od neho očakávať vo vzťahu k spotrebiteľovi a jeho konanie podstatne narušovalo ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k cene výrobkov, spôsobu výpočtu ceny výrobkov a osobitnej cenovej výhody, a účastník konania v postavení predávajúceho teda nepravdivo informoval spotrebiteľa o cene produktu/osobitnej cenovej výhody, čo bolo dostatočne spôsobilé viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, mohlo zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil a mohlo podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa, čím účastník konania naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. c) v spojení s ust. § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z.

Za zistené nedostatky, a tým aj za preukázané porušenie zákona č. 250/2007 Z. z., citované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, zodpovedá v plnom rozsahu účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z., to znamená osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 5 Správneho poriadku na konanie sú vecne príslušné správne orgány, ktoré určuje osobitný zákon; ak osobitný zákon neustanovuje, ktorý orgán je vecne príslušný, rozhoduje obec.

Podľa § 7 ods. 1 Správneho poriadku v konaní, v ktorom ide o činnosť účastníka, spravuje sa miestna príslušnosť miestom tejto činnosti; ak sa konanie týka nehnuteľnosti, miestom, kde je nehnuteľnosť.

Podľa § 20 ods. 1) zákona č. 250/2007 Z. z. dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z. z.“) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa § 3 ods. 2 písm. g) zákona č. 128/2002 Z. z. SOI sa člení na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len "ústredný inšpektorát") a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len "inšpektorát"), a to: Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 128/2002 Z. z. *inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.*

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. *Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.*

Podľa § 18 ods. 1, 2 Správneho poriadku *konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu. Konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.*

Podľa § 25a Správneho poriadku, *na doručenie do elektronickej schránky sa vzťahuje osobitný predpis o elektronickej podobe výkonu verejnej moci.*

Podľa § 17 ods. 1 zákona o e-Governmente, *orgán verejnej moci je povinný uplatňovať výkon verejnej moci elektronicky podľa tohto zákona.*

Podľa § 32 ods. 1 zákona o e-Governmente, *uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta.*

Z uvedeného dôvodu bolo voči účastníkovi konania na podnet správneho orgánu začaté dňa 10.06.2024 správne konanie o uložení pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., oznámené mu listom č. P/0044/07/24 zo dňa 07.06.2024, doručeným do jeho elektronickej schránky prostredníctvom portálu www.slovensko.sk.

V zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku dal správny orgán účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, pričom účastník konania toto svoje procesné právo nevyužil a nevyjadril sa k oznámeniu o začatí správneho konania.

V čase kontroly prítomný zamestnanec účastníka konania (P.K.) do vysvetlivky inšpekčného záznamu dňa 02.04.2024 uviedol, že „o kontrole oboznámi vedenie spoločnosti.“

Účastník konania skutkové zistenia žiadaným spôsobom nespochybnil.

Kontrola SOI spočíva v porovnaní zisteného skutočného stavu so stavom predpísaným, to znamená ustanoveným všeobecným záväzným právnym predpisom. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z.

Každá obchodná praktika, ktorá je nekalá, sa môže realizovať nie len dokonaným konaním, ale aj ohrozovacím správaním, teda nie len ak spôsobí protiprávny následok, ale stačí už aj hrozba, že protiprávny následok nastane. Nekalá obchodná praktika sa týka celého procesu uzatvárania obchodnej transakcie, a teda aj informácií, ktoré majú bezprostredný vplyv na rozhodovací proces spotrebiteľa o návšteve prevádzky za účelom výhodnej kúpy výrobku. Nedodržaním odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho a klamlivým konaním došlo k zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa.

Účel zákona č. 250/2007 Z. z. stanovujúci zákaz nekalých obchodných praktík sledujúci posilnenie dôvery priemerných spotrebiteľov pri realizovaní ich nákupov, nebol konaním predávajúceho naplnený. Obchodné praktiky možno definovať ako činnosti súvisiace s reklamou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľovi, ktoré zahŕňajú vlastné akékoľvek činnosti, opomenutia, spôsoby správania, vyjadrenia alebo obchodnú komunikáciu, vrátane reklamy a marketingu, ktorú vykonáva predávajúci. Pri nekalej obchodnej praktike sa tieto činnosti, podľa konkrétnych kritérií, považujú za neprijateľné voči spotrebiteľovi. Za priemerného spotrebiteľa sa podľa výkladu Európskeho súdneho dvora považuje spotrebiteľ, ktorý je primerane dobre informovaný a primerane vnímavý a opatrný, pričom sa berú do úvahy spoločenské, kultúrne a jazykové faktory.

Zrozumiteľnosť formulácií predzmluvných informácií/zmluvných podmienok pri zmluvách uzatváraných ústne/písomne, s ktorými sa spotrebiteľ pred podpisom zmluvy mal možnosť oboznámiť, ale nemal možnosť ovplyvniť ich obsah, je jedným zo základných predpokladov uzavretia zmluvného vzťahu a pri nedodržaní tohto predpokladu možno uvažovať o negatívnom dopade na spotrebiteľa spôsobilým priviesť ho do omylu, čo v tomto prípade bolo vzhľadom na vyššie uvedené aj naplnené.

V slovenskom právnom poriadku má nezastupiteľné miesto nie len gramatický výklad ale aj teleologický (účelový) výklad právnych noriem. K tomuto správny orgán uvádza aj nález Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS71/2013-36, podľa ktorého „k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona“.

Smernica európskeho parlamentu a rady 2005/29/ES rozlišuje dve kategórie obchodných praktík, ktoré sú nekalé, ak spôsobujú, že priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal a to klamlivé obchodné praktiky (konaním alebo opomenutím) a agresívne obchodné praktiky. Praktika je klamlivá, ak sa podstatná informácia, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje na to, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii, opomenie alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom a je pravdepodobné, že spôsobí, že spotrebiteľ prijme rozhodnutie o kúpe, ktoré by inak neprijal. Smernica 2005/29/ES poskytuje všeobecný zoznam informácií, ktoré by sa mali považovať za podstatné, ako je cena a hlavné vlastnosti produktu. Pozmeňujúca smernica (EÚ) 2019/2161 obsahuje ďalšie požiadavky na online predaj, napríklad: povinnosti online trhov informovať spotrebiteľov o hlavných kritériách určujúcich poradie ponúk poskytovaných ako odpoveď na vyhľadávací dopyt a povinnosť informovať, či a ako sa kontroluje pravosť spotrebiteľských recenzií.

Pri propagácii, predaji alebo dodávaní výrobkov musia obchodníci poskytnúť dostatok presných informácií, aby spotrebiteľom umožnili uskutočniť informované rozhodnutie. Obchodník je povinný poskytnúť **jasné, správne a zrozumiteľné informácie** o výrobku alebo službe. Tieto zmluvné informácie zahŕňajú najmä:

- hlavné **charakteristiky výrobku**,
- celkovú cenu vrátane daní a všetkých poplatkov,
- náklady na dodanie (v uplatniteľnom prípade aj ich kritériá) a ďalšie dodatočné poplatky,
- lehota na dodanie tovaru.

Medzi základné práva spotrebiteľa definované v Smernici č. 85/577/EHS/ na ochranu spotrebiteľa, ktorú prijalo Valné zhromaždenie OSN v roku 1985 patrí aj právo byť

informovaný, ktorého podstatou je aby spotrebiteľ získal právo na informácie potrebné pre zodpovednú voľbu a aby bol tým chránený pred nepoctivosťou predávajúcich.

Nekalé obchodné praktiky sú zakázané podľa § 7 zákona o ochrane spotrebiteľa. Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania (zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil), pričom účastník konania uvedený zákaz nerešpektoval.

Povinnosťou predávajúceho je zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy, čo však vzhľadom k uvedenému v čase kontroly nebolo splnené. Jednotlivé ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. majú kogentný charakter a teda nie je možné sa od nich odchýliť. Predávajúci zodpovedá za ich dodržanie objektívne a správny orgán pri hodnotení, či ide o porušenie zákona alebo nie nemôže prihliadať na žiadne subjektívne dôvody, prečo stav zistený kontrolou je odlišný od stavu vyžadovaného zákonom. Rozhodujúce je porovnanie kontrolou zisteného stavu so stavom požadovaným zákonom.

Uvedené vyplýva aj z ustálenej judikatúry v súvislosti s povinnosťou správnych orgánov postihovať správne delikty právnických osôb, napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/68/2016 zo dňa 25. 01. 2017. V zmysle uvedeného, správne delikty právnických osôb alebo fyzických osôb - podnikateľov sú postihované bez ohľadu na zavinenie, nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby alebo fyzickej osoby - podnikateľa. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Subjektom deliktu je právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, spôsobilá na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Účastník konania tak zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto irelevantné, či mal k protizákonnému konaniu účastník konania motív, alebo nie.

K porušeniu povinnosti zo strany účastníka konania postačuje, ak dôjde len k ohrozeniu práv spotrebiteľov, teda nemusí dôjsť výlučne k poruchovému následku, nakoľko k poškodeniu spotrebiteľov dochádza samotným znížením rozsahu ich práv priznaných zákonom.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúcou skutočnosťou to, že bol porušený zákon, pričom pri zistení porušenia zákona je správny orgán povinný (obligatórne) pristúpiť k uloženiu postihu v zákonom stanovenom rozsahu.

V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon č. 250/2007 Z. z., z čoho vyplýva, že správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod.

Účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákony a zabezpečiť ich dodržiavanie pri výkone svojej podnikateľskej činnosti.

Správny orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja. Správny orgán zhodnotil jednotlivé dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinností predávajúceho bolo objektívne preukázané. Správny orgán je viazaný zásadou zákonnosti, v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní zachovať procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne. Správny orgán je ďalej povinný dodržiavať zásadu materiálnej (objektívnej) pravdy spoločne so zásadou zákonnosti a zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 Správneho poriadku. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa

ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, ktorý následne subsumuje pod príslušnú právnu normu zákona o ochrane spotrebiteľa.

Inšpektorát SOI ako vecne a miestne príslušný správny orgán na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že skutkový stav zistený v čase kontroly porovnaný so stavom, ktorý je vyžadovaný všeobecne záväznými právnymi predpismi bol spoľahlivo vyhodnotený ako stav protiprávny, a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. je správny orgán uložená obligatórna povinnosť pristúpiť k uloženiu sankcie predávajúcemu za porušenie povinnosti podľa citovaného zákona, ktoré bolo v danom prípade preukázané. Pre konštatovanie, či k porušeniu zákona došlo, je rozhodujúci skutkový stav zistený v čase kontroly. Kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom č. 128/2002 Z. z.

Pri určení výšky pokuty bolo v zmysle § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia zákazu a povinností, spôsob a následky porušenia zákazu a povinností vzhľadom na to, že účastník konania používal nekalé obchodné praktiky ohľadom informovania dvojakým spôsobom o cene výrobku a nejednoznačného informovania o osobitnej cenovej výhode, resp. cene pri množstevnom predaji. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán prihliadol na skutočnosť, že používanie klamlivej obchodnej praktiky je všeobecne považované za závažný zásah do práv spotrebiteľa chránených zákonom, keďže jeho možným dôsledkom je priame poškodenie ekonomických záujmov spotrebiteľa pri uskutočnení obchodnej transakcie ovplyvnenej poskytnutím nepravdivých, prípadne mylných informácií, a to predovšetkým vo vzťahu k cene výrobku. Cenové informácie sú z pohľadu ekonomickej výhodnosti potenciálnej kúpy nepochybne relevantné kritérium, ktoré spotrebiteľ zohľadňuje pri svojom rozhodovaní. Klamlivé konanie spočívajúce v poskytnutí nesprávnej, nepravdivej či nezrozumiteľnej (dvojakej) informácie o cene výrobku alebo o osobitnej cenovej výhode je tak spôsobilé negatívne ovplyvniť ekonomické správanie sa spotrebiteľa, keďže môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak (v prípade poskytnutia správnych a pravdivých informácií) neurobil.

Pri určovaní výšky postihu vzal správny orgán do úvahy to, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy, zvýšenú ochranu nebol z dôvodov porušenia povinností splnený. Spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie koná v súlade s odbornou starostlivosťou, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Cenové informácie výrobku je významným faktorom pri rozhodovaní o vstupe spotrebiteľa do zmluvného vzťahu s predávajúcim a využitie klamlivého konania zo strany predávajúceho je okolnosťou, ktorá spotrebiteľovu schopnosť rozhodovať sa obmedzuje. Je známe, že spotrebiteľia citlivo reagujú následne na nedodržanie cenových informácií, ktoré sa ukážu ako nejasné a zavádzajúce v ich neprospech (zaplatenie vyššej ceny), pričom napriek sklamaniu z nedodržania statočnosti pri predaji aj vzhľadom na strávenie času pri kúpe výrobku vykonajú nákup iného, pre nich menej výhodného výrobku z ponuky predávajúceho, čo sa priamo dotýka i ekonomických záujmov spotrebiteľa.

V kontexte právnej kvalifikácie spoľahlivo zisteného skutkového stavu správny orgán uvádza, že ide o nekalú obchodnú praktiku, ku ktorej došlo ešte vo fáze pred vykonaním obchodnej transakcie, t. j. v procese rozhodovania sa spotrebiteľa, či u predávajúceho kúpi daný tovar.

Údaj o predajnej cene výrobku aj so všetkými cenovými informáciami, medzi ktoré jednoznačne zaradzujeme aj osobitnú cenovú výhodu neuvádzajúcu spotrebiteľa do omylu, patrí medzi jedno z hlavných kritérií, na základe ktorého sa spotrebiteľ rozhoduje o uskutočnení obchodnej transakcie (t. j. kúpe konkrétneho tovaru v obchode predávajúceho), pričom podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. je predávajúci predávať výrobky a poskytovať služby za dohodnuté ceny.

Žiadaním, či prijatím úhrady od spotrebiteľa za výrobok, nie za deklarovanú a dohodnutú cenu teda dochádza k neoprávnenému vyvíjaniu tlaku na spotrebiteľa, čo závažným a nevhodným spôsobom ohrozuje ekonomické záujmy spotrebiteľa. Zákon preto v týchto ustanoveniach prikazuje predávajúcemu správať sa pri predaji výrobkov, či poskytovaní služieb tak, aby ohrozenie týchto záujmov spotrebiteľa bolo eliminované, čo v tomto prípade účastník konania nedodrжал.

Nedodržaním odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho a klamlivými konaniami došlo ku zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa. Správny orgán vo všeobecnosti považuje využívanie nekalých obchodných praktík za závažný zásah do práv spotrebiteľa, majúci výrazný negatívny vplyv na spotrebiteľa, na deformáciu trhu a využívanie nekalých obchodných praktík teda možno považovať za závažné porušenie zákona. Správny orgán má za to, že využívanie nekalých obchodných praktík v praxi nie je možné bagatelizovať aj s ohľadom na tú skutočnosť, že vykonanou kontrolou sa potvrdila opodstatnenosť podnetov spotrebiteľov, ktorý práve poukazovali na dvojaké označenie ceny výrobku resp. zavádzajúcej informácie o cenovej informácii pri výhodnom množstevnom nákupe v kontexte informácie o osobitnej cenovej výhode 1+1 zadarmo (jasne a zrozumiteľnej cenovej informácie), a preto predávajúci o to s väčšou mierou a odbornou starostlivosťou musí dbať na to, aby všetky predzmluvné informácie, ktoré poskytuje spotrebiteľom pri zvažovaní kúpy jeho prezentovaných výrobkoch budú relevantné a nevzbudzujúce pochybnosti o ich hodnovernosti, nakoľko samotný predávajúci sa následne dostáva do situácie, kedy spotrebiteľ v dôsledku využitia klamlivého konania zo strany predávajúceho zväži ďalšiu kúpu, čo môže mať dopad nie len na renomé predávajúceho, keďže v dôsledku pokroku v oblasti informačných technológií a zdieľania informácií je recenzovanie podnikateľských subjektov úplným štandardom, ale môže to mať aj negatívny dopad na samotnú ekonomickú silu predávajúceho v dôsledku zníženia návštevnosti a tržieb z predaja. Je najmä v záujme predávajúceho poskytovať správne a korektné informácie spotrebiteľom pred zvažovaním kúpy výrobkov, čo v tomto prípade účastník konania nedodrжал.

Súčasne priťažujúcou okolnosťou v danom prípade je fakt, že uvedený nedostatok týkajúci sa letákovkej akcie platnej pre celé územie SR ako vnútorného trhu pri ponuke výrobku s osobitnými benefitmi mohol mať negatívny dopad na mnoho ďalších spotrebiteľov, čo výrazným spôsobom mohlo ovplyvniť ekonomické správanie konečných zákazníkov pri vykonávaní obchodnej transakcie a teda konanie s odbornou starostlivosťou v danom prípade vykazuje závažnejšie nedostatky.

Správny orgán teda zároveň prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov a na uplatnenie reklamácie, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere dosiahnutý nebol.

V zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru predávajúcemu pokutu do 66 400 eur.

Správny orgán pri určovaní pokuty postupoval v súlade so Správnym poriadkom a síce s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a teda sú povinné objektívne podobné prípady rozhodovať zhodne.

Stanovenie pokút za správne delikty podlieha uváženiu orgánu dohľadu (diskrečná právomoc), v ktorom orgán dohľadu v rámci zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu v stanovených limitoch uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie. Výšku postihu je v rámci administratívneho trestania nutné diferencovať a individualizovať, majú na zreteli základné funkcie ukladania sankcií - individuálnu a generálnu prevenciu, a represiu. Napriek tomu, že pokuta má byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť aj ako trest (represia) za spáchanie správnych deliktov, nemá byť pre účastníka konania likvidačná, a preto bol postih uložený v primeranej výške, v zákonom stanovenej sadzby, zodpovedajúcej zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona, zohľadňujúcej všetky zákonné kritériá ovplyvňujúce jeho určenie, vrátane závažnosti, spôsobu, charakteru a následkov protiprávneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa doručenia, prostredníctvom Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Ústrednému Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave. V prípade, že uložená pokuta nebude v stanovenej lehote zaplatená ani podané odvolanie, bude jej plnenie vymáhané v zmysle príslušných právnych predpisov. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

SLOVENSKÁ OBCHODNÁ INŠPEKCIA
Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj
Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov

Číslo: P/0048/07/24

Dňa: 10.07.2024

ROZHODNUTIE

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj ako príslušný správny orgán 1. stupňa podľa § 2 písm. a), § 3 ods. 4, § 4 ods. 1, 2 písm. d) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podľa § 19 ods. 1 písm. b), § 20 ods. 1 a § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov

r o z h o d o l t a k t o :

účastníkovi konania: **BARDEJOVSKÉ KÚPELE a. s.**
sídlo: **Bardejovské kúpele 086 31**
IČO: **36 168 301**
(ďalej len „účastník konania“)

pre porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), podľa ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky, v nadväznosti na § 7 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z. z., z ktorého vyplýva zákaz používania nekalej obchodnej praktiky pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie, pričom za nekalú obchodnú praktiku sa považuje konanie v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktoré podstatne narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov, v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo forme klamlivého konania vo vzťahu k hlavným znakom produktu akým je jeho zloženie (cukornatosť), ktorého sa účastník konania v postavení predávajúceho dopustil tým, že poskytnutím informácie v nápojovom lístku o výrobku – *flaša bieleho vína Sauvignon – suché, výber z hrozna, cukornatosť 23° NM, alk. 11,0 % obj.*, ktorý tvoril aj predmetom kontrolného nákupu vykonaného inšpektormi SOI v postavení spotrebiteľov nepravdivo

informoval spotrebiteľa o hlavných vlastnostiach produktu akým je jeho zloženie (cukornatosť) a to z dôvodu, že výrobok - *fľaša bieleho vína Sauvignon – suché, výber z hrozna*, obsahoval cukornatosť iba 22° NM, alk. 11,0 % obj. (uvedené na etikete), čo bolo dostatočne spôsobilé viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, mohlo podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa a zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil;

zisteného pri výkone kontroly dňa 15.05.2024 vykonanej inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov - ďalej v texte len „inšpektori SOI, Inšpektorát I SOI Prešov“ v prevádzkarni účastníka konania: Hotel Alexander, 086 31 Bardejovské Kúpele 2987, ktorej výsledkom bol spísaný inšpekčný záznam, ktorý bol prerokovaný a odovzdaný prítomnému zamestnancovi účastníka konania (M. Š.) pri kontrole, **za ktorý mu**

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. pokutu vo výške **300,00 €**, slovom **tri sto** eur, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, IBAN: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, **VS – 00480724**.

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 15.05.2024 bol uskutočnený výkon kontroly zo strany inšpektorátu SOI Prešov v prevádzkarni účastníka konania: Hotel Alexander, 086 31 Bardejovské Kúpele 2987, zameraný na dodržiavanie povinností predávajúceho, vyplývajúcich z platných právnych predpisov z oblasti ochrany spotrebiteľa, najmä zákona č. 250/2007 Z. z., v súvislosti s prešetrovaním podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 288/2024. Kontrola bola následne ukončená dňa 15.05.2024 spísaním inšpekčného záznamu, ktorý bol prerokovaný a odovzdaný prítomnému zamestnancovi účastníka konania (M. Š.) pri kontrole.

Vykonanou kontrolou bolo zistené porušenie zákazu **podľa § 4 ods. 2 písm. c)** zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky, v nadväznosti na § 7 ods. 1, 2 zákona, z ktorého vyplýva zákaz používania nekalej obchodnej praktiky pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie, pričom za nekalú obchodnú praktiku sa považuje konanie v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, ktoré podstatne narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov, v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo forme klamlivého konania vo vzťahu k hlavným znakom produktu akým je jeho zloženie (cukornatosť).

Dotknutý právny stav:

Podľa § 2 písm. p) zákona č. 250/2007 Z. z. *obchodnou praktikou sa rozumie konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane*

reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. r) zákona č. 250/2007 Z. z. *podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa je využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil.*

Podľa § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. *odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.*

Podľa § 2 písm. z) zákona č. 250/2007 Z. z. *rozhodnutím o obchodnej transakcii sa rozumie rozhodnutie spotrebiteľa o tom, či, ako a za akých podmienok výrobok kúpi, zaplatí zaň vcelku alebo po častiach, ponechá si ho alebo s ním bude ďalej nakladať, alebo si uplatní práva zo záväzkového vzťahu vo vzťahu k výrobku bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ rozhodne konať alebo zdržať sa konania.*

Podľa § 2 písm. zd) zákona č. 250/2007 Z. z. *produktom je výrobok alebo služba vrátane nehnuteľnosti, práva alebo záväzku.*

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z. z. *predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.*

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. *sú nekalé obchodné praktiky zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.*

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. *sa obchodná praktika považuje za nekalú ak*
a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
b) podstatne narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. *sa obchodná praktika považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom produktu, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkom po predaji produktu a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na produkte.*

Podľa § 8 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. *pri výzve na kúpu sa za podstatné informácie, ak už nie sú zrejmé z kontextu, považujú informácie o*

a) hlavných vlastnostiach produktu v rozsahu primeranom komunikačnému prostriedku a produktu,

b) údajoch o predávajúcom, obchodné meno a adresa, alebo údajoch o jeho splnomocnencovi,

c) cene, alebo ak vzhľadom na povahu produktu nemožno cenu rozumne určiť vopred, o spôsobe, ktorým sa vypočíta, ako aj o ďalších nákladoch na dopravu, dodanie alebo poštovné, alebo ak tieto náklady nemožno určiť vopred, skutočnosť, že do ceny môžu byť zarátané takéto ďalšie náklady,

d) dohode o spôsobe platby, podmienkach dodania, vyhotovenia a vybavovania reklamácie, ak sa odlišujú od požiadaviek odbornej starostlivosti,

e) existencii práva, pre výrobky alebo transakcie, na odstúpenie od zmluvy alebo vypovedanie zmluvy.

Z obsahu inšpekčného záznamu vyplýva, že s ohľadom na prešetrenie obsahu podnetu spotrebiteľa, ktorý poukázal na klamanie spotrebiteľa ohľadom cukornatosti bieleho vína Sauvignon 2021 suché, bol dňa 15.05.2024 inšpektormi SOI vystupujúcimi v postavení spotrebiteľov pod utajenou identitou v zmysle § 5 ods. 7 písm. i) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vykonaný z ponuky nápojového lístka kontrolný nákup v prevádzkarni účastníka konania, predmetom ktorého bolo zakúpenie: *2 x Espresso á 2,50 €/porcia a fľaša bieleho vína Sauvignon 0,75 l – suché, výber z hrozna, cukornatosť 23°NM, alk. 11,0 % obj á 16,50 €.*

Po objednaní nápojov z ponuky nápojového lístka bolo obsluhujúcim čašníkom k stolu prinesené *2x káva Espresso a fľaša bieleho vína Sauvignon 0,75 l – suché*, na ktorého etikete sa nachádzali údaje o výbere z hrozna, *cukornatosť 22°NM, alk. 11,0 % obj.*

Následne inšpektori SOI požadovaný nákup v celkovej hodnote 21,50 € zaplatili, čoho dôkazom je vydaný doklad o kúpe z elektronickej registračnej pokladne č. 24051500566. Po vykonaní kontrolného nákupu sa inšpektori SOI preukázali služobnými preukazmi a oboznámili prítomnú osobu (M. Š.) zamestnanca účastníka konania so zameraním kontroly v kontexte obsahu predmetu spotrebiteľa č. PO 288/24.

Z vyššie uvedeného možno spoľahlivo konštatovať, že účastník konania v danom prípade konal v rozpore s odbornou starostlivosťou, ktorú bolo možné od neho očakávať vo vzťahu k spotrebiteľovi vo forme klamlivého konania vo vzťahu k hlavným vlastnostiam tovaru, akým je jeho zloženie (cukornatosť), teda účastník konania v postavení predávajúceho nepravdivo informoval spotrebiteľa o hlavných vlastnostiach produktu (cukornatosti), čo bolo dostatočne spôsobilé uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, mohlo podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa a zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, čím účastník konania naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu § 4 ods. 2 písm. c) v spojení s ust. § 7 ods. 1, 2a § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z., za čo v plnej miere ako predávajúci zodpovedá.

Za zistené nedostatky, a tým aj za preukázané porušenie zákona č. 250/2007 Z. z., citované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, zodpovedá v plnom rozsahu účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, to znamená osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 5 Správneho poriadku na konanie sú vecne príslušné správne orgány, ktoré určuje osobitný zákon; ak osobitný zákon neustanovuje, ktorý orgán je vecne príslušný, rozhoduje obec.

Podľa § 7 ods. 1 Správneho poriadku v konaní, v ktorom ide o činnosť účastníka, spravuje sa miestna príslušnosť miestom tejto činnosti; ak sa konanie týka nehnuteľnosti, miestom, kde je nehnuteľnosť.

Podľa § 20 ods. 1) zákona č. 250/2007 Z. z. dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z. z.“) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa § 3 ods. 2 písm. g) zákona č. 128/2002 Z. z. SOI sa člení na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len "ústredný inšpektorát") a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len "inšpektorát"), a to: Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 128/2002 Z. z. inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 18 ods. 1, 2 Správneho poriadku konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu. Konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Podľa § 25a Správneho poriadku, na doručenie do elektronickej schránky sa vzťahuje osobitný predpis o elektronickej podobe výkonu verejnej moci.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o e-Governmente, orgán verejnej moci je povinný uplatňovať výkon verejnej moci elektronicky podľa tohto zákona.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o e-Governmente, uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta.

Z uvedeného dôvodu bolo voči účastníkovi konania na podnet správneho orgánu začaté dňa 10.06.2024 správne konanie o uložení pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z.,

oznámené mu listom č. P/0048/07/24 zo dňa 07.06.2024, doručeným do jeho elektronickej schránky prostredníctvom portálu www.slovensko.sk.

V zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku dal správny orgán účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, pričom účastník konania toto svoje procesné právo nevyužil a nevyjadril sa k oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 07.06.2024.

V čase kontroly prítomný zamestnanec účastníka konania (M.Š.) do vysvetlivky inšpekčného záznamu uviedol, že „o kontrole oboznámi vedenie spoločnosti.“

Správny orgán doplnil konania o námietky účastníka konania prezentované priamo vo vyjadrení v inšpekčnom zázname z vykonanej kontroly, preskúmal tieto skutočnosti a ich relevantnosť na vyhodnotenie skutkového stavu a dospel k záveru, že tieto nemajú rozhodujúci dosah na dôvody uvedené v oznámení o začatí správneho konania.

Účastník konania v uvedenom vyjadrení iba popísal dôvody a okolnosti, za ktorých došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu (nedopatrením došlo k skontrolovaniu údajov o cukornatosti priamo na fľaši vína), pričom tieto nemajú na uvedený protiprávny stav žiaden relevantný vplyv, vzhľadom na charakter zodpovednosti založenej na objektívnom princípe, nie je možné na tieto rýdzo subjektívne dôvody ako liberačné prihliadnuť vo vzťahu k charakteru porušenej povinnosti (zákazu) a vyvodiť tak záver o súladnosti konania účastníka konania so stavom požadovaným právnymi predpismi a preto na uvedené skutočnosti rovnako tak správny orgán neprihliadol a považuje ich za nedôvodné.

K uvedenému správny orgán dáva do pozornosti účastníkovi konania, že každá obchodná praktika, ktorá je nekalá, sa môže realizovať nie len dokonaným konaním, ale aj ohrozovacím správaním, teda nie len ak spôsobí protiprávny následok, ale stačí už aj hrozba, že protiprávny následok nastane. Nekalá obchodná praktika sa týka celého procesu uzatvárania obchodnej transakcie, a teda aj informácií, ktoré majú bezprostredný vplyv na rozhodovací proces spotrebiteľa.

Nedodržaním odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho v dôsledku nedostatočnej kontroly údajov na fľaši vína klamlivým konaním došlo k zhoršeniu postavenia a právnej ochrany spotrebiteľa.

Účel zákona č. 250/2007 Z. z. stanovujúci zákaz nekalých obchodných praktík sledujúci posilnenie dôvery európskych priemerných spotrebiteľov pri realizovaní ich nákupov, nebol konaním predávajúceho naplnený. Obchodné praktiky možno definovať ako činnosti súvisiace s reklamou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľovi, ktoré zahŕňajú vlastné akékoľvek činnosti, opomenutia, spôsoby správania, vyjadrenia alebo obchodnú komunikáciu, vrátane reklamy a marketingu, ktorú vykonáva predávajúci. Pri nekalej obchodnej praktike sa tieto činnosti, podľa konkrétnych kritérií, považujú za neprijateľné voči spotrebiteľovi. Za priemerného spotrebiteľa sa podľa výkladu Európskeho súdneho dvora považuje spotrebiteľ, ktorý je primerane dobre informovaný a primerane vnímavý a opatrný, pričom sa berú do úvahy spoločenské, kultúrne a jazykové faktory.

Zrozumiteľnosť formulácií predzmluvných informácií pri zmluvách uzatváraných ústne, je jedným zo základných predpokladov uzavretia zmluvného vzťahu a pri nedodržaní toho to predpokladu možno uvažovať o negatívnom dopade na spotrebiteľa spôsobilým priviesť ho do omylu, čo v tomto prípade bolo vzhľadom na vyššie uvedené aj naplnené.

V slovenskom právnom poriadku má nezastupiteľné miesto nie len gramatický výklad ale aj teleologický (účelový) výklad právnych noriem, ktorý má nezastupiteľné miesto v SR. K

tomuto správny orgán uvádza aj nález Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS71/2013-36, podľa ktorého „*k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona*“.

Smernica 2005/29/ES rozlišuje dve kategórie obchodných praktík, ktoré sú nekalé, ak spôsobujú, že priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal: klamlivé obchodné praktiky (konaním alebo opomenutím) a agresívne obchodné praktiky.

Klamlivé opomenutia konania

- Praktika je klamlivá, ak sa podstatná informácia, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje na to, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii, opomenie alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom a je pravdepodobné, že spôsobí, že spotrebiteľ prijme rozhodnutie o kúpe, ktoré by inak neprijal.
- Smernica 2005/29/ES poskytuje všeobecný zoznam informácií, ktoré by sa mali považovať za podstatné, ako je cena a hlavné vlastnosti produktu.

Pri propagácii, predaji alebo dodávaní výrobkov musia obchodníci poskytnúť dostatok presných informácií, aby spotrebiteľom umožnili uskutočniť informované rozhodnutie. Obchodník je povinný poskytnúť vám **jasné, správne a zrozumiteľné informácie** o výrobku alebo službe pred tým, ako ich kúpite.

Tieto zmluvné informácie zahŕňajú najmä:

- **hlavné charakteristiky výrobku,**
- celkovú cenu vrátane daní a všetkých poplatkov,
- náklady na dodanie (v uplatniteľnom prípade aj ich kritériá) a ďalšie dodatočné poplatky,
- lehota na dodanie tovaru.

Medzi základné práva spotrebiteľa definované v Smernici č. 85/577/EHS/ na ochranu spotrebiteľa, ktorú prijalo Valné zhromaždenie OSN v roku 1985 patrí aj právo byť informovaný, ktorého podstatou je aby spotrebiteľ získal právo na informácie potrebné pre zodpovednú voľbu a aby bol tým chránený pred nepoctivosťou predávajúcich.

Nekalé obchodné praktiky sú zakázané podľa § 7 zákona o ochrane spotrebiteľa. Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania (zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil), pričom účastník konania uvedený zákaz nerešpektoval.

Účastník konania skutkové zistenie žiadnym spôsobom nespochybnil.

Kontrola SOI spočíva v porovnaní zisteného skutočného stavu so stavom predpísaným, to znamená ustanoveným všeobecným záväzným právnym predpisom. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z.

Povinnosťou predávajúceho je zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy, čo však vzhľadom k uvedenému v čase kontroly nebolo splnené. Jednotlivé ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa majú kogentný charakter a teda nie je možné sa od nich odchýliť. Predávajúci zodpovedá za ich dodržanie objektívne a správny orgán pri hodnotení, či ide o porušenie zákona alebo nie nemôže prihliadať na žiadne subjektívne dôvody, prečo stav zistený kontrolou je odlišný od stavu vyžadovaného

zákonom. Rozhodujúce je porovnanie kontrolou zisteného stavu so stavom požadovaným zákonom.

Uvedené vyplýva aj z ustálenej judikatúry v súvislosti s povinnosťou správnych orgánov postihovať správne delikty právnických osôb, napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/68/2016 zo dňa 25. 01. 2017. V zmysle uvedeného, správne delikty právnických osôb alebo fyzických osôb - podnikateľov sú postihované bez ohľadu na zavinenie, nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby alebo fyzickej osoby - podnikateľa. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Subjektom deliktu je právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, spôsobilá na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto irelevantné, či mal k protizákonnému konaniu účastník konania motív, alebo nie.

K porušeniu povinnosti zo strany účastníka konania postačuje, ak dôjde len k ohrozeniu práv spotrebiteľov, teda nemusí dôjsť výlučne k poruchovému následku, nakoľko k poškodeniu spotrebiteľov dochádza samotným znížením rozsahu ich práv priznaných zákonom.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúcou skutočnosťou to, že bol porušený zákon, pričom pri zistení porušenia zákona je správny orgán povinný (obligatórne) pristúpiť k uloženiu postihu v zákonom stanovenom rozsahu.

V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod.

Účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákony a zabezpečiť ich dodržiavanie pri výkone svojej podnikateľskej činnosti.

Správny orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja. Správny orgán zhodnotil jednotlivé dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinností predávajúceho bolo objektívne preukázané. Správny orgán je viazaný zásadou zákonnosti, v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní zachovať procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne. Správny orgán je ďalej povinný dodržiavať zásadu materiálnej (objektívnej) pravdy spoločne so zásadou zákonnosti a zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 Správneho poriadku. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, ktorý následne subsumuje pod príslušnú právnu normu zákona č. 250/2007 Z. z.

Inšpektorát SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj ako vecne a miestne príslušný správny orgán na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že skutkový stav zistený v čase kontroly porovnaný so stavom, ktorý je vyžadovaný všeobecne záväznými právnymi predpismi bol spoľahlivo vyhodnotený ako stav protiprávny, a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. je správne orgánu uložená obligatórna povinnosť pristúpiť k uloženiu sankcie predávajúcemu za porušenie povinnosti podľa citovaného zákona, ktoré bolo v danom prípade preukázané. Pre konštatovanie, či k porušeniu zákona došlo, je rozhodujúci skutkový stav zistený v čase kontroly. Kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom č. 128/2002 Z. z.

Pri určení výšky pokuty bolo v zmysle § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia zákazu a povinností, spôsob a následky porušenia zákazu a povinností, vzhľadom na to, že účastník konania používal nekalé obchodné praktiky vo vzťahu k hlavným vlastnostiam výrobku. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán prihliadol na skutočnosť, že používanie klamlivej obchodnej praktiky je všeobecne považované za závažný zásah do práv spotrebiteľa chránených zákonom, keďže jeho možným dôsledkom je priame poškodenie ekonomických záujmov spotrebiteľa pri uskutočnení obchodnej transakcie ovplyvnenej poskytnutím nepravdivých, prípadne mylných informácií, a to predovšetkým vo vzťahu k hlavným vlastnostiam výrobku. Hlavné vlastnosti tovaru ako je dozaista deklarovaná cukornatosť (zloženie) výrobku v nápojovom lístku je z pohľadu ekonomickej výhodnosti potenciálnej kúpy nepochybne relevantné kritérium, ktoré spotrebiteľ zohľadňuje pri svojom rozhodovaní. Klamlivé konanie spočívajúce v poskytnutí nesprávnej, nepravdivej informácie cukornatosti výrobku v nápojovom lístku, ktorý je jediný zdroj predzmluvných informácií pred uzatvorením kúpnej zmluvy je tak spôsobilé negatívne ovplyvniť ekonomické správanie sa spotrebiteľa, keďže môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak (v prípade poskytnutia správnych a pravdivých informácií) neurobil.

Pri určovaní výšky postihu vzal správny orgán do úvahy to, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy, zvýšenú ochranu nebol z dôvodov porušenia povinností splnený. Spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie koná v súlade s odbornou starostlivosťou, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Cukornatosť výrobku ako nosná vlastnosť výrobku (najmä u potravinových výrobkov) je významným faktorom pri rozhodovaní o vstupe spotrebiteľa do zmluvného vzťahu s predávajúcim a využitie klamlivého konania zo strany predávajúceho je okolnosťou, ktorá spotrebiteľovu schopnosť rozhodovať sa obmedzuje. Cukornatosť predstavuje obsah cukrov v hrozne, ktoré sú kvasinky schopné spotrebovať počas kvasenia. Sleduje sa počas zrenia hrozna vo vinici refraktometrom, vo vylisovanom mušte sa meria muštomerom. Vyššia cukornatosť, teda vyšší prívlastok však automaticky evokuje u spotrebiteľa sladšie víno a preto ide o esenciálnu hlavnú vlastnosť výrobku, ktorá ovplyvňuje voľbu spotrebiteľa pri následnom uskutočnení obchodnej transakcie. To, či víno bude chutiť sladko udáva obsah tzv. zvyškového cukru. **Zvyškový cukor** je cukor, ktorý kvasinky pri kvasení nespotrebovali a vo víne zostal, sa udáva v gramoch na liter vína. Obsah zvyškového cukru delí víno na **suché, polosuché, polosladké a sladké**.

Je známe, že spotrebiteľia citlivo reagujú na klamlivé a zavádzajúce predzmluvné informácie, ktorými predávajúci často lákajú ku predaju svojich výrobkov, pričom následne ak sa ukáže akákoľvek poskytnutá predzmluvná informácia ako nepravdivá, či zavádzajúca, v tomto prípade o hlavných vlastnostiach tovaru, konkrétne o deklarovanej cukornatosti výrobku, ktorá významným spôsobom vstupuje do procesu obchodnej transakcie a rozhodnutia spotrebiteľa o jej vykonaní. Vzhľadom na spôsob poskytovania reštauračných služieb u účastníka konania, ktorý nie je vo forme samoobslužného predaja, kde má spotrebiteľ možnosť si výrobok prezrieť a následne ho vrátiť a neuzavrieť tak kúpnu zmluvu musí predávajúci o to s väčšou mierou a odbornou starostlivosťou dbať na to, aby všetky predzmluvné informácie, ktoré poskytuje spotrebiteľom pri zvažovaní kúpy jeho prezentovaných výrobkoch a služieb budú relevantné a nevzbudzujúce pochybnosti o

ich hodnovernosti, nakoľko samotný predávajúci následne sa dostáva do situácie, kedy spotrebiteľ v dôsledku využitia klamlivého konania zo strany predávajúceho zväži následnú ďalšiu kúpu, čo môže mať dopad nie len na samotné renomé predávajúceho, keďže v dôsledku využívania pri dnešnom pokroku v oblasti informačných technológií a zdieľania informácií je recenzovanie podnikateľských subjektov úplným štandardom, ale môže to mať aj negatívny dopad na samotnú ekonomickú silu predávajúceho v dôsledku zníženia návštevnosti a tržieb z predaja a je preto najmä v záujme predávajúceho poskytovať správne a korektné informácie spotrebiteľom pred zvažovaním kúpy výrobkov, čo v tomto prípade účastník konania nedodržiaval.

V kontexte právnej kvalifikácie spoľahlivo zisteného skutkového stavu správny orgán uvádza, že ide o nekalú obchodnú praktiku, ku ktorej došlo ešte vo fáze pred vykonaním obchodnej transakcie, t. j. v procese rozhodovania sa spotrebiteľa, či kúpi daný tovar, či u predávajúceho kúpi daný tovar.

Správny orgán vo všeobecnosti považuje využívanie nekalých obchodných praktík za významný zásah do práv spotrebiteľa, majúci výrazný negatívny vplyv na spotrebiteľa, na deformáciu trhu a využívanie nekalých obchodných praktík teda možno považovať za závažné porušenie zákona. Správny orgán má za to, že využívanie nekalých obchodných praktík v praxi nie je možné bagatelizovať aj s ohľadom na tú skutočnosť, že vykonanou kontrolou sa potvrdila opodstatnenosť podnetu spotrebiteľa, ktorý práve poukazoval na klamlivé informácie týkajúce sa cukornatosti bieleho vína. Závažnosť uvedeného protiprávneho konania navyše umocňuje tá skutočnosť, že o sťažnosti spotrebiteľa mal účastník konania vedomosť, keďže v nedávnom období bol tento problém so spotrebiteľom riešený, a účastník konania napriek tomu, uvedený protiprávny stav neodstránil a ten pretrvával aj počas výkonu kontroly zo strany I SOI Prešov dňa 15.05.2024.

Správny orgán akceptoval prijatie opatrení na odstránenie zisteného nedostatku (ktorý bol ešte do moment ukončenia kontroly aj napravený), pričom uvedené predstavuje povinnosť účastníka konania (kontrolovanej osoby) podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. nemajúci vplyv na zbavenie sa zodpovednosti za kontrolou zistený protiprávny stav. Odstránenie zistených nedostatkov správny orgán zohľadnil ako významnú poľahčujúcu okolnosť v rámci správnej úvahy pri kreovaní výšky pokuty ako takej.

Správny orgán teda zároveň prihliadol k tomu, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov a na uplatnenie reklamácie, vzhľadom na zistené nedostatky v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

V zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru predávajúcemu pokutu do 66 400 eur.

Správny orgán pri určovaní pokuty postupoval v súlade so Správnym poriadkom a síce s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a teda sú povinné objektívne podobné prípady rozhodovať zhodne.

Stanovenie pokút za správne delikty podlieha uváženiu orgánu dohľadu (diskrečná právomoc), v ktorom orgán dohľadu v rámci zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu v stanovených limitoch uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie. Výšku postihu je v rámci administratívneho trestania nutné diferencovať a individualizovať, majúci na zreteli základné

funkcie ukladania sankcií - individuálnu a generálnu prevenciu, a represiu. Napriek tomu, že pokuta má byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť aj ako trest (represia) za spáchanie správnych deliktov, nemá byť pre účastníka konania likvidačná, a preto bol postih uložený v primeranej výške, v spodnej úrovni zákonom stanovenej sadzby, zodpovedajúcej zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona, zohľadňujúcej všetky zákonné kritériá ovplyvňujúce jeho určenie, vrátane závažnosti, spôsobu, charakteru a následkov protiprávného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné v zmysle ust. § 53, 54 a nasl. Správneho poriadku odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa doručenia, prostredníctvom Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Ústrednému Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave. V prípade, že uložená pokuta nebude v stanovenej lehote zaplatená ani podané odvolanie, bude jej plnenie vymáhané v zmysle príslušných právnych predpisov. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.